

[Landbrugsministeren]

tvangsauktioner. Det var resultatet på privat-økonomisk basis.

Det er udmærket, at vi forsøger at lære af fortiden, og det er også derfor, redegørelsen er lagt så bredt op for at belyse: hvordan er situationen, og hvilke muligheder er der?

Jeg giver hr. Gade ret i, at her er brug for fantasi, og jeg tror ikke alene, det er mig, der skal have fantasi, alle skal have fantasi. Men jeg vil dog indskyde, at problemernes løsning ligger ikke i at gå over til mindre produktivitet eller i at tale om det mærkelige grønne landbrug, hvor man ikke skal anvende de tekniske hjælpemidler med hensyn til kemikalier, og hvad det nu er. Det tror jeg ikke er løsningen. Jeg tror, løsningen er, at produktiviteten hæves, men man må selvfølgelig være klar over, hvilke konsekvenser det kan få for miljø og den slags.

Inden jeg går over til at svare de enkelte ordførere, vil jeg nævne et væsentligt spørgsmål, som man har været inde på fra hr. Stavvad og fra hr. Gade – og der lød også kritik fra hr. Ove Jensen – nemlig vores forhandlingsresultat i EF. Jeg beklager selvfølgelig over for hr. Gade, at markedsudvalget ikke har været indkaldt – jeg var parat til at komme allerede mandag – men jeg vil dog indskyde den bemærkning, at jeg håber da, hr. Gade har været tilfreds med, at jeg har anmodet markedsudvalgets medlemmer om hver uge at måtte komme til markedsudvalget for at aflægge referat af, hvor langt vi nu var nået i forhandlingssituationen. Det var nødvendigt at orientere pressen mandag for at få bortvejret nogle af de misforståelser, der har været.

Hr. Stavads kritik af landbrugsforliget – det er ikke nogen undskyldning fra min side, men bare en beklagelig ting – bygger på fejl-vurderinger. Det kan jeg ikke bebrejde hr. Stavvad, for han har ikke haft mulighed for at få det rigtige udgangspunkt.

Lad os tage mælkesituationen. Hvad var situationen? Det er ikke rigtigt, når man siger, at der her er et tab på 1 mia kr. fra 1. april. Det er helt givet, at 1983-situationen ingen som helst muligheder havde for at blive gentaget i 1984.

Til hr. Larsen-Ledet vil jeg gerne sige, at jeg har advaret fra denne talerstol og rundt i landet fra 1. juli sidste år. Jeg har advaret alle om, at den situation, som vi var i i 1983, ikke kunne fortsætte. Vi kan ikke finansiere

en overskudsproduktion af mælk på 15–16 mill. t. Det vil man ikke finde sig i. Hvorfor skal man støtte en produktion, der ikke engang kan foræres væk? Det kan derfor ikke komme som nogen som helst overraskelse, at vi måtte nedskære produktionen kvantitativt.

Hvad har vi så gjort? Hvor meget har vi så nedskåret den kvantitative produktion? For Danmarks vedkommende kan jeg sige – også til den kritik, der er rejst – at for 1984 skal vi afgive 5,6 pct.; vi skal nedskære produktionen i 1984 med 5,6 pct. i forhold til 1983. Et land som Tyskland skal nedskære med 6,7 pct., Holland med 6,6 pct. og England med 6,0 pct., så jeg tror ikke, man kan sige, at vi har givet efter på dette punkt.

Med hensyn til Irland har vi alle sammen været enige om, at det var fornuftigt, at Irland skulle have særregler. Irland fik en fornemmelse af på topmødet i Athen, at deres særlige situation skulle tilgodeses. Hvad var deres ønske? Deres ønske var 1983-produktionen plus 265.000 t plus 5 pct. i forøgelse hvert år i 5 år. Hvad fik Irland? De fik 1983-produktionen plus 245.000 t, og dér blev de stående, så man kan ikke bebrejde os, at vi har ydet særlig meget. Irland er set ud fra et irsk synspunkt måske det land, der har givet mest efter i forhold til deres ønsker og i forhold til deres krav.

Hvad betyder det så for os? Det betyder, at vores garantimængde for 1984–85 bliver 4,9 mill. t. Her skal man også se på, hvordan vores produktion har været tidligere. Det er ikke længere tilbage end i 1981, da var vi nede på 4,8 mill. t, i 1980 4,9 mill. t og i 1979 4 mill. t. I øjeblikket er vi på 5,2 mill. t. Jeg kan derfor ikke acceptere, at man siger, dette er en katastrofe.

Hr. Ove Jensen er tilhænger af markedspleje, og for hans egen produktion har jeg i hvert fald indtrykket af, at han har den opfattelse, at man må tilpasse sig markedet, man producerer efter markedet. Jeg tror ikke, at hr. Ove Jensen fortsætter med sin minkproduktion, uanset om der er behov for det på markedet. Vi kan ikke holde til, at der er en sektor i landbruget, der overhovedet ikke behøver at tage hensyn til markedsudviklingen.

Vi kunne også have gjort det på en anden facon. Vi kunne have nedsat prisen. Vi kunne have nedsat prisen og sagt: vi vil ikke acceptere at betale så mange penge, vi tager i